Р Е Ш Е Н И Е

№ 228

Плевен, 10.04.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Плевен, втори състав, в публично съдебно заседание на десети март две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Господинов

при секретар Б.М. изслуша докладваното от съдията Господинов адм. дело №1328 по описа на Административен съд - Плевен за 2019г. и на основание доказателствата по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/.

Образувано е по жалба на Я.В.Б. ***, подадена чрез адв. А.Д. *** с посочен съдебен адрес ***, офис 304, против Решение № РС-5674-18-074 от 23.10.2019г. на КПКОНПИ в частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя- общински съветник в Общински съвет - Ч.Б., във връзка с гласуването на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б.; в частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, за използване в частен интерес на информация, съдържаща се в Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет - Ч.Б., както и в частите му, с които са наложени на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ две глоби, както следва:

Глоба в размер на 5000 лв. за установен конфликт на интереси по чл.2 от ЗПУКИ /отм/, респ. по чл.52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на чл.7, ал.1 ЗПУКИ /отм/, респ. чл.56 от ЗПКОНПИ;

Глоба в размер на 5000 лв. за установен конфликт на интереси по чл.2 от ЗПУКИ /отм/, респ. по чл.52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на разпоредбата на чл.10, ал.1от ЗПУКИ, респ. чл.60 от ЗПКОНПИ.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е процесуално недопустимо, а по същество е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и не почиващо на каквито и да е доказателства, които да обосноват изложената в него фактическа обстановка. Във връзка с твърдяната недопустимост се излагат доводи, че в §3 на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество изрично е посочено, че с този закон се отменя Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, но в същото време нарушението е квалифицирано по вече отменения ЗПУКИ, който е действал към датата на извършването му. Твърди се, че санкцията е наложена по ЗПКОНПИ, който обаче не е съществувал към момента на нарушението и няма обратно действие.

На следващо място се твърди, че е налице идентичен сигнал, който е подаден по време на действието на ЗПУКИ и е разгледан по реда на този закон, при което е налице произнасяне с влязло в сила решение по реда на отменения вече закон, в което категорично е прието, че липсва конфликт на интереси и производството е прекратено. Ето защо се изразява становище, че е правно недопустимо КПКОНПИ да се произнася по същите обстоятелства, за които е налице влязло в сила решение.

Алтернативно се излагат доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, тъй като от събраните доказателства не се установява жалбоподателят да е упражнил властническо правомощие, повлиян от частен интерес. Не се оспорва обстоятелството, че г-н Б. е участвал при гласуване на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б., но се твърди, че със същото не се създава икономическа облага за персонифициран субект, вкл. и за „***“ ЕООД, тъй като горното решение касае единствено провеждане на публична процедура по отдаване под наем на общински недвижим имот, без каквато и да е конкретика или създаване на преференции по отношение на конкретен правен субект. Оспорват се и доводите по т.2 от обжалваното решение, а именно, че Б. е използвал информация, получена в изпълнение на правомощията и задълженията му по служба в частен интерес. В жалбата се твърди, че не са налице каквито и да е доказателства в тази насока. Освен това се излагат съображения, че Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б. е оповестено публично, както са оповестени и условията на конкурса за отдаване под наем на общински движим имот, поради което съдържащата се в този административен акт информация е била общодостъпна.

Излагат се и твърдения, че по отношение на обсъденото в оспореното решение пълномощно от 10.05.2016г. е налице произнасяне на КПУКИ с Решение № РП-106-17-104/27.07.2017г., в което изрично е посочено, че не е налице свързаност м/у Я.Б. и „***“ ЕООД, като наличието на въпросното пълномощно през периода 10.05.2016г. – 12.05.2016г. не обуславя свързаност по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ /отм/. Ето защо се твърди, че след като комисията, постановила горното решение е стигнала до такъв извод, то е недопустимо при идентичност на фактите и събраните доказателства настоящата комисия да ревизира горния административен акт и да излага различни твърдения.

В заключение е направено искане да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно оспореното решение.

Ответникът по жалбата – Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество- гр. С., не е представил писмен отговор и не е изразил становище по така подадената жалба, въпреки предоставената му възможност с Определение №61/10.01.2020г.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Същият се представлява от пълномощника си адв. Д., която поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения и излага подробни доводи за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на оспорения административен акт. Прави искане да бъде отменено оспореното решение и претендира присъждане на разноски, за които представя списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът не изпраща процесуален представител.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Производството пред административния орган е образувано по реда на чл.71, ал.1, пр.1 от ЗПКОНПИ, въз основа на сигнал с рег. № ЦУ 01/5674/17.05.2018г. /л.50-52/, подаден до Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество. Сигналът е против жалбоподателя Я.В.Б.- общински съветник в Общински съвет гр. Ч.Б. и К.П.В.- заместник-кмет на Община Ч.Б. Съставът на Комисията е приел, че подаденият сигнал не отговаря на изискванията на чл.48, ал.1, т.1 и т.3 от ЗПКОНПИ, поради което сигналодателят е бил уведомен по реда на чл.30, ал.2 от АПК да отстрани съответните нередовности. Последният изпълнил дадените му указания и представил допълнение към сигнала /л.186/. В първоначално подаденият сигнал се излагат твърдения за подадена от жалбоподателя декларация по чл.12, т.2 вр. чл.14 ЗПУКИ с невярно съдържание, а в допълнение към него се излагат твърдения, че К.В.е участвал в комисия за отдаване под наем на общински недвижим имот, предаден в капитала на „***“ ЕООД. Конкурсът е спечелен от фирма „***“ЕООД гр. Л., на която Я.Б. е бил пълномощник. Подателят на сигнала е изложил и аргументи, че с решение на РС-Ч.Б. от 20.09.2017г., постановено по отношение на Я.Б. се установява обстоятелството, че последният е затаил истина в писмената си декларация. Със сигнала и допълнението към него са представени писмени доказателства, които са приложени към административната преписка- декларация по чл.12, т.1 вр. чл.5 от ЗПУКИ /отм./ от 10.11.2015г., декларация по чл.12, т.1 вр. чл.5 от ЗПУКИ /отм./ от 21.10.2016г. и декларация по чл.12, т.1 вр. чл.5 от ЗПУКИ /отм./ на Я.Б.; декларация по чл.12, т.1 вр. чл.5 от ЗПУКИ /отм./ от 27.01.2016г. на К.В.; писмо с изх. № С 2017-196#1/14.11.2017г. на КПУКИ, Решение за прекратяване на производство № РП-004-16-028/25.02.2016г. на КПУКИ, сигнал до Общинска избирателна комисия- Ч.Б. от 30.12.2015г.; протокол от 28.04.2016г. от заседание на комисия, назначена със Заповед №4/19.04.2016г. на управителя на „***“ ЕООД във вр. с Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б., пълномощно с рег. №3196 от 10.05.2016г. на нотариус А.Ц.с рег. №565; договор за наем от 16.05.2016г., сключен от управителя на „Обществено хранене“ ЕООД и „***“ ЕООД, представлявано от управителя Т.Л..

Във връзка с образуваното производство и на основание чл.72, ал.2, т.3 и чл.72, ал.4 от ЗПКОНПИ е изискана информация от председателя на ПК по противодействие на корупцията при Общински съвет- Ч.Б., във връзка с което са представени информация с вх. №038-01-14/12.04.2016г. от управителя на „***“ ЕООД- Ч.Б.; предложение от кмета на Община Ч.Б. с вх. №07-01-187/12.04.2016г. относно провеждане на конкурс за отдаване под наем на общински поземлен имот, извадка от Протокол №9/14.04.2016г. от заседание на Общински съвет- Ч.Б., решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет Ч.Б., писмо с вх. №038-01-18/02.06.2018г. от управителя на „***“ ЕООД- Ч.Б. и Протокол №4 на комисия, назначена със Заповед №4/19.04.2016г. на управителя на „***“ ЕООД.

За образуваното производство жалбоподателят е уведомен с писмо изх. №20610 от 30.09.2019г., като на основание чл.72, ал.5 от ЗПКОНПИ във вр. с чл.45 от АПК е поканен на 09.10.2019г. от 10.30

часа да се яви лично в качеството му на лице, срещу което има постъпил сигнал за нарушение на ЗПКОНПИ, за изслушване по образуваното в Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество производство. Със същото писмо на Я.Б. са указани правата му по чл.72, ал.6 и ал.7 от ЗПКОНПИ и последиците от неявяването без уважителни причини на изслушването и респ. от непредставянето на писмени възражения и обяснения. На основание чл.72, ал.6 от ЗПКОНПИ на г-н Б. е предоставена и възможност да се запознае с всички събрани доказателства и да направи възражения, както и да представи доказателства. Видно от приетия като доказателство по делото Протокол №910/09.10.2019г. от редовно заседание на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /л.191 и сл./, на посочената дата е било проведено изслушване по сигнал рег. № ЦУ01/5674/17.05.2018г., при което изслушване след докладване на сигнала е била предоставена възможност на Я.Б. да изрази становище във връзка с изнесеното в сигнала.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение № РС-5674-18-074 от 23.10.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в обжалваната му част е прието за установено, че при гласуване на Решение №190 от 14.04.2016г. на Общински съвет Ч.б. Я.Б., в качеството си на общински съветник е упражнил правомощията си по служба в частен интерес на свързано с него по смисъла на §1, т.15, б.“б“ от ДР на ЗПКОНПИ лице, а именно- „***“ ЕООД. Горното се обосновава с това, че жалбоподателят, участвайки в работата на колективния орган Общински съвет- Ч.б., включително и при вземане на решение за определяне на условията, в това число и цените на общинските имоти, изпълнява властнически правомощия в местното самоуправление, поради което за него е налице забрана по чл.7, ал.1 от ЗПУКИ, респ. по чл.56 от ЗПКОНПИ, да гласува при вземане на решения, след като впоследствие е бил упълномощен от лицето, спечелило обявения публичен търг за отдаване под наем на общински недвижим имот, да го представлява при сключване на договора за наем, както и договори, свързани с управлението на ресторант „***“, който е предмет на въпросния публичен търг. Ответникът е приел, че е правно ирелевантен факта дали към момента на гласуването на решението общинският съветник е бил упълномощен от участника в търга, или това е станало след взимане на решението, тъй като самото му упълномощаване впоследствие обуславя свързаност между Б. и дружеството упълномощител- „***“ ЕООД, от което произтича и частният интерес на Б. при гласуване на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б. към датата на гласуването, а именно 14.04.2016г., която е приета за датата на извършване на нарушението.

На следващо място Комисията е приела, че Б. е нарушил забраната на чл.10, ал.1 от ЗПУКИ за използване на информация, получена при изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лице, заемащо публична длъжност. В оспореното решение се сочи, че в изпълнение на своите правомощия общинските съветници имат достъп до служебна информация, релевантна за подготовката на решения по въпроси, внесени за обсъждане и решаване от общинския съвет. Ето защо Комисията е приела, че Я.Б. е разполагал със служебна информация, което му е позволявало да е запознат изцяло и в детайли с управлението на имотите, които са собственост на Община Червен бряг, в това число и хотелски комплекс „***“, както и с условията за провеждане на конкурса. Посочено е, че обстоятелството, че Б. е бил пълномощник на „***“ ЕООД обосновава

частен интерес да получи и използва информацията, съдържаща се в Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б., което касае провеждане на публично оповестен конкурс за отдаване под наем на общински недвижими имоти, а именно хотелски комплекс „***“. Представителната власт в нотариално завереното пълномощно с рег. №3196 от 10.05.2016г. обуславя свързаност по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ, респ. по смисъла на §15, б.“б“, предложение първо от ДР на ЗПКОНПИ между дружеството „***“ ЕООД и пълномощника му Я.Б., с оглед доверието, което предполага връзката упълномощител- упълномощен. Тъй като Б. е бил на ясно, че имотите- частна общинска собственост ще се отдават под наем, с предоставянето на свързаното лице на информацията относно провеждането на конкурс и неговите условия той е създал предимство за „***“ ЕООД- дружеството, на което става пълномощник няколко дни по- късно, което съставлява нематериална облага по смисъла на чл.2, ал.3 от ЗПУКИ, респ. чл.54 от ЗПКОНПИ. Ето защо Комисията е приела, че в резултат на извършените от Б. нарушения е реализирана нематериална облага за свързано с него лице, изразяваща се в глас и подкрепа на свързаното лице.

С оглед горните съображения Комисията е постановила решението си, с което е установила конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя- общински съветник в Общински съвет - Ч.Б., във връзка с гласуването на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б.;

Установила е конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, за използване в частен интерес на информация, съдържаща се в Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет - Ч.Б.;

На основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ е наложила две глоби, както следва:

Глоба в размер на 5000 лв. за установен конфликт на интереси по чл.2 от ЗПУКИ /отм/, респ. по чл.52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на чл.7, ал.1 ЗПУКИ /отм/, респ. чл.56 от ЗПКОНПИ;

Глоба в размер на 5000 лв. за установен конфликт на интереси по чл.2 от ЗПУКИ /отм/, респ. по чл.52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на разпоредбата на чл.10, ал.1от ЗПУКИ, респ. чл.60 от ЗПКОНПИ.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването на оспореното решение, а с жалбата са представени и приети Решение № РП-106-17-104/27.07.2017г. на КПУКИ, Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б., Решение №131/29.02.2016г. на Общински съвет Ч.Б.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт в обжалваната му част на основание чл.168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения преклузивен срок /решението е получено от Я.Б. на 15.11.2019г., видно от разписка на л.204, а жалбата е подадена в Административен съд- Плевен на 28.11.2019г., видно от поставения печат с входящ номер/, против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност съгласно чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е прието от материално компетентен орган по чл.7, ал.1 от ЗПКОНПИ - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в рамките на нормативно регламентираните му правомощия по чл.13, ал.1, т.4 във вр. с чл.74, ал.2, т.3 от ЗПКОНПИ. Решението е валиден акт на специализирания колективен административен орган, тъй като отговаря на условията по чл.9, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да е прието с мнозинство повече от половината от всички членове на Комисията.

Актът е постановен в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити по чл.74, ал.2 от ЗПКОНПИ и по чл.59, ал.2 от АПК. Посочени са както правните основания за упражненото административно правомощие, така и релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от органа наличие на конфликт на интереси по см. на чл.52 от ЗПКОНПИ и за разпоредените правни последици. Дали посочените в оспореното решение факти и обстоятелства са правилно установени и доколко същите са квалифицирани в съответствие със закона като такива, обуславящи извод за установения конфликт на интереси по отношение на Я.Б. в качеството му на общински съветник в Общински съвет- Ч.Б., респ. за допуснати от лицето нарушение на ЗПКОНПИ, е въпрос на материална, а не на формална /процесуална/ законосъобразност на оспореното решение.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при образуването и провеждането на административното производство по чл.71 и сл. от ЗПКОНПИ. В хода на производството по установяване на конфликт на интереси Комисията е изискала необходимите за произнасянето й информация и документи; събрани са относимите доказателства; проведено е изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, като му е предоставена възможност да се запознае с всички събрани доказателства, да сочи нови доказателства и да направи възражения.

Неоснователни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателя адв. Д. за недопустимост на оспореното решение, тъй като идентичен сигнал е бил подаден и разгледан по реда на отменения ЗПУКИ и е налице влязло в сила произнасяне по него, като категорично е прието, че липсва конфликт на интереси и производството е прекратено. Адвокат Д. се позовава на Решение № РП-106-17-104/27.07.2017г. на КПУКИ /л.19 и сл./, от което е видно, че производството е било образувано по сигнал за същите обстоятелства, касаещ същите лица, вкл. жалбоподателя в настоящето производство. С горното решение обаче не е налице произнасяне по същество, а е постановено прекратяване на производството по така подадения сигнал на основание чл.56, ал.2 от АПК, тъй като подателят му не е отстранил нередовности, за което са му били дадени указания на основание чл.30, ал.2 от АПК. Ето защо горното решение не съставлява пречка за образуване на ново производство и произнасяне на решение по същество при подаване на нов, но отговарящ на изискванията на закона сигнал за същите обстоятелства, при условие, че не е изтекъл давностния срок по чл.73 от ЗПКОНПИ, какъвто е настоящия случай.

Съдът намира, че обжалваното решение в оспорената му част обаче е постановено в нарушение и при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Съображенията за това са следните:

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката налице ли са установените от административния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за неговото издаване правна норма, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици.

Между страните няма спор, а и от доказателствата по делото се установява, че към датата, на която ответникът е приел, че са осъществени нарушенията, а именно 14.04.2016г. /датата на гласуване на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б./ и 16.05.2016г. /датата на сключване на договора за наем на общинския недвижим имот/ жалбоподателят е бил общински съветник в Общински съвет – Ч.б., избран за мандат 2015- 2019г., поради което е лице, заемащо публична висша длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ. Не се спори и за обстоятелството, че в това си качество същият е взел участие в заседанието на Общински съвет- Ч.б., проведено на 14.04.2016г. и е участвал в гласуването на Решение №190/14.04.2016г. като е гласувал „за“ приемане на същото /протокол на л.139-146/. От представеното по делото решение /л.146-147/ е видно, че Общински съвет- Ч.б. решава да проведе публично оповестен конкурс за отдаване под наем на общински недвижими имоти- частна собственост, предадени за управление в капитала на общинското дружество „***“ ЕООД, представляващи хотелски комплекс „***“ /подробно описан/, определя условията за провеждане на конкурса /Приложение 1/ и възлага на управителя на „***“ ЕООД да извърши всички действия по организацията и провеждането на публично оповестения конкурс.

От представения по делото Протокол №4/28.04.2016г. /л.108 и сл./ е видно, че комисия, назначена със Заповед №4/19.04.2016г. на управителя на „***“ ЕООД в състав: председател К.К. и членове К.В.зам. кмет на Община Ч.б., Д.М.- управител на „***“ ЕООД и В.М.- гл. счетоводител, определя за спечелил конкурса дружеството „***“ЕООД. Въз основа на горното е сключен договор за наем на недвижим имот от 16.05.2016г. /л.112 и сл./

Между страните не се спори, а и от представения заверен препис от нотариално заверено пълномощно от 10.05.2016г. /л. 111/, както и от обясненията на жалбоподателя Б., обективирани в протокола от заседанието на Комисията, проведено на 09.10.2019г. /л.191 и сл./ е видно, че управителят на „***“ ЕООД гр. Л. Т.И.Л. е упълномощила Я.Б. *** б., да сключва от нейно име и за нейна сметка договор за наем и договори, свързани с управлението на ресторант „***“- гр. Ч.б., както и да я представлява пред други държавни органи и организации. По делото няма доказателства горното пълномощно да е било ползвано, а в обясненията си пред Комисията г-н Б. твърди, че е получил същото по ЕКОНТ и веднага го е върнал, тъй като не е познавал упълномощителя и не е имал представа за какво става дума. Впоследствие провел среща с представител на фирмата и пълномощното било оттеглено. В подкрепа на изложеното е приложеният в административната преписка писмен отговор от „***“ЕООД, представлявано от управителя Т.Л., изискан на основание чл.23 от ЗПУКИ /л.183/.

Спор по така изложените факти няма. Основният спорен въпрос се свежда до това, дали участието на общинския съветник Я.Б. при гласуване на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет Ч.б., при условие, че същият впоследствие е упълномощен от спечелилия конкурса участник е основание за установяване на конфликт на интереси, респ. налице ли е конфликт на интереси, свързан с използване на информация, получена от жалбоподателя при изпълнение на правомощията му като общински съветник, съдържаща се в Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет Ч.б., с което да е създадено предимство за „***“ЕООД в конкурсната процедура, на което дружество по- късно Б. е станал пълномощник.

Съгласно легалната дефиниция по чл.52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Съответно частен интерес е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение /чл.53 от ЗПКОНПИ/, а облага представлява всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие /чл.54 от ЗПКОНПИ/.

Въз основа на посочената по-горе нормативна регламентация следва извода, че фактическият състав на конфликта на интереси по см. на чл.52 от ЗПКОНПИ, изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки, а именно: 1. Лице, което заема висша публична длъжност по см. на чл.6 от ЗПКОНПИ; 2. Частен интерес на това лице по см. на чл.53 във вр. с чл.54 от ЗПКОНПИ и 3. Възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задължението му по служба.

Както бе посочено по-горе в настоящето решение, към датата, на която ответникът е приел, че са осъществени нарушенията, а именно 14.04.2016г. /датата на гласуване на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б./ и 16.05.2016г. /датата на сключване на договора за наем на общинския недвижим имот/ жалбоподателят Я.Б. е бил общински съветник в Общински съвет – Ч.б., поради което е лице, заемащо публична висша длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ. По делото е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят, макар и след обявяването на спечелил конкурса участник, е бил упълномощен от последния да го представлява във връзка със стопанисване на недвижимия имот, предмет на публично оповестения конкурс, което действително е индиция за наличие на частен интерес по отношение на дружеството „***“ ЕООД, респ., че жалбоподателят и дружеството са свързани лица по смисъла на §1, т.15, б.“б“ от ЗПКОНПИ. Тук обаче следва да се има предвид обстоятелството, че упълномощаването представлява формална едностранна сделка, за която не е необходимо съгласие от страна на упълномощения. В хода на административното производство, а и в съдебното такова не са опровергани твърденията на жалбоподателя, че въпросното упълномощаване не е било съгласувано предварително с него, както и че пълномощното е било върнато, а впоследствие

оттеглено от упълномощителя. В подкрепа на горното е приложеният към административната преписка отговор от управителя на „***“ ЕООД, изискан на основание чл.23 от ЗПУКИ /л.182 и л.183/. По същественото обаче е, че дори и да се приеме наличие на частен интерес от страна на жалбоподателя по отношение на посоченото дружество, в процесният случай не се установява наличие на една от материалните предпоставки, посочени в разпоредбата на чл.52 от ЗПКОНПИ, а именно възможността този интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задължението му по служба.

Това е така, защото с Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет Ч.б., за приемането на което е гласувал жалбоподателят, не поражда каквато и да е облага, за който и да е персонифициран субект, тъй като неговият предмет е единствено провеждане на разписана от закона процедура за отдаване под наем на общински имот, каквито са правилата на чл.14, ал.1 и ал.2 от Закона за общинската собственост, но това решение не може да предопредели участник, който да спечели конкурса. В разпоредбата на чл.14, ал.2 от ЗОС изрично е указано, че отдаването под наем се извършва след публичен търг или публично оповестен конкурс, в който смисъл е и приетото решение. Не могат да се споделят доводите от обжалваното решение, че Б. е имал частен интерес „да получи и използва информацията, съдържаща се в Решение №190 от 14.04.2016г. на Общински съвет Ч.б. за провеждане на публично оповестен конкурс“. Горното твърдение е лишено от логика, тъй като се касае за конкурс, чиито условия са били публично оповестени, т.е. в горното решение не е налице информация, която да не е била достъпна за всички, които са имали намерение да вземат участие и са участвали в конкурса, респективно такава, която да създаде предимство само за някой от участниците. В същото време самият конкурс е проведен от комисия, на която Б. не е член и по отношение на която не е имал каквито и да е властнически правомощия.

Ето защо съдът счита, че не е доказано нито наличието на деяние, което да е породило конфликт на интереси, нито кумулативното наличие на всички елементи от правопораждащия конфликта на интереси фактически състав по чл.52 от ЗПКОНПИ, от гледна точка на частен интерес на жалбоподателя и възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията му като лице, заемащо висша публична длъжност, или на задълженията му по служба.

По изложените по-горе съображения приема, че не са налице вменените на жалбоподателя нарушения на чл.56 и чл.60 от ЗПКОНПИ, извършени в качеството му на лице, заемащо висша публична длъжност по см. на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ. Съгласно разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ лице, заемащо висша публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес. Както бе посочено по- горе в настоящите мотиви, решението, за приемането на което е гласувал жалбоподателя не създава каквито и да е облаги и за който и да е персонифициран субект, за да се приеме, че то може да е в нечий частен интерес.

По втория пункт на решението - съобразно разпоредбата на чл.60 от ЗПКОНПИ лице, заемащо висша публична длъжност, няма право да използва или да разрешава използването в частен интерес на информация, получена при изпълнението на правомощията или задълженията му по служба, докато заема длъжността и една година след напускането, освен ако в специален закон е

предвидено друго. В оспореното решение липсва достатъчна конкретизация на информацията, за която се твърди, че е била използвана от жалбоподателя в полза на дружеството, спечелило конкурса, нито е налице обосновка, как тя е осигурила предимство на същото в конкурсната процедура. В обстоятелствената част на решението е посочено, че Б. е получил и използвал информацията, съдържаща се в решението на ОбС- Ч.Б. за провеждане на публично обявен конкурс, за което доводи бяха изложени по- горе в мотивите. На следващо място се твърди, че Б. бил наясно с факта, че имотите- частна общинска собственост ще се отдават под наем. С предоставянето на свързаното лице на информацията, относно провеждането на конкурс и условията му, той е създал предимство за „***“ ЕООД. Така посочените обстоятелства, които според ответника са осигурили предимство на посоченото дружество, са били публично оповестени, поради което няма как да са били достояние само на един от участниците в конкурса, респ. да са му създали предимство по отношение на други участници.

Липсата на установените с оспореното решение конфликти на интереси във връзка със съставомерно изпълнително деяние обуславя извод за липсата на основание за налагане на глобите по чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ.

Ето защо Решение № РС-5674-18-074 от 23.10.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в обжалваната му част, като постановено в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон, следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на направените разноски следва да бъде уважено, като на основание чл.143, ал.1 от АПК, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сумата от 910 лева, представляваща 10 лева внесена държавна такса и 900 лв. договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Водим от горните мотиви и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд-Плевен

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Я.В.Б. ***, подадена чрез адв. А.Д. *** с посочен съдебен адрес ***, офис 304, Решение № РС-5674-18-074 от 23.10.2019г. на КПКОНПИ в оспорените му части, както следва:

В частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Я.В.Б. в качеството му на общински съветник в Общински съвет - Ч.Б., във връзка с гласуването на Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет- Ч.Б. за провеждане на публично оповестен конкурс за отдаване под наем на общински недвижими имоти- частна собственост, хотелски комплекс „***“, в частен интерес на свързано с него лице по смисъла на §1, т.15, б.“б“ от ДР на ЗПКОНПИ-нарушение на чл.7, ал.1 от ЗПУКИ;

В частта му, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Я.В.Б. в качеството му на общински съветник в Общински съвет- Ч.Б., за използване в частен интерес на информация,

съдържаща се в Решение №190/14.04.2016г. на Общински съвет - Ч.Б. за провеждане на публично оповестен конкурс за отдаване под наем на общински недвижими имоти- частна общинска собственост, хотелски комплекс „***“, в полза на свързаното с него лице- „***“ ЕООД, в нарушение на чл.10, ал.1 от ЗПУКИ /отмл/, респективно чл.60 от ЗПКОНПИ, както и в частите му, с които са наложени на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ глоби, както следва:

Глоба в размер на 5000 лв. за установен конфликт на интереси по чл.2 от ЗПУКИ /отм/, респ. по чл.52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на чл.7, ал.1 ЗПУКИ /отм/, респ. чл.56 от ЗПКОНПИ;

Глоба в размер на 5000 лв. за установен конфликт на интереси по чл.2 от ЗПУКИ /отм/, респ. по чл.52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на разпоредбата на чл.10, ал.1от ЗПУКИ, респ. чл.60 от ЗПКОНПИ.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество- гр. С., да заплати на Я.В.Б. ***, сумата от 910 /деветстотин и десет/ лева, представляваща направените от жалбоподателя по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: